

ggc 94/2016

Mgr. Peter Revický,

Kancelária Súdnej rady Slovenskej republiky Župné nám. č. 13, 814 22 Bratislava	
02 -05- 2016	
Číslo spisu:	Hodina: 8:00
Prílohy:	Vybávajú:

Súdna rada Slovenskej republiky
Kancelária Súdnej rady SR
Župné námestie 13
814 22 Bratislava

V Prešove 27.4.2016

VEC : Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody

Mgr. Peter Revický (ďalej aj ako poškodený) týmto žiadam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „ZoZZŠ“), ktorú odôvodňujem nasledovne:

Dňa 1.6.2010 Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „Súdna rada“) na svojom 44. zasadnutí rozhodovala, okrem iného, aj o návrhoch ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky na vymenovanie kandidátov do funkcie sudskej s pridelením na príslušný okresný súd. Z predložených návrhov, medzi ktorými bol aj návrh týkajúci sa poškodeného, Súdna rada na tomto zasadnutí schválila a následne predložila prezidentovi Slovenskej republiky 11 kandidátov na vymenovanie do funkcie sudskej s pridelením na príslušný okresný súd, a zároveň vydala uznesenie č. 858, v ktorom konštatovala, že 3 kandidáti, medzi ktorými bol aj poškodený, nezískali dostatočný počet hlasov na vymenovanie do funkcie sudskej, a o ich návrhoch na vymenovanie do funkcie sudskej d'alej nekonala. Všetci kandidáti schválení na tomto zasadnutí boli následne **dňa 29.6.2010 vymenovaní** za sudskej bez časového obmedzenia.

Dôkaz: Zápisnica zo 44. zasadnutia Súdnej rady z 1. júna 2010

(<http://www.sudnarada.gov.sk/zapisnice2010.html>)

<https://archiv.prezident.sk/gasparovic/index8c23.html?vymenovanie-sudcov-bez-casoveho-obmedzenia>

Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol nálezom sp. zn. II. ÚS 29/2011 zo dňa 13.12.2013 tak, že Súdna rada svojim uznesením č. 858 z 1.júna 2010, ktorým konštatovala, že Mgr. Peter Revický nezískal „dostatočný počet hlasov na vymenovanie do funkcie sudskej“, porušila jeho základné právo na prístup k voleným a iným verejným funkciám zaručené v čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 462/1992 Zb.), a zároveň toto uznesenie zrušil a vec vrátil Súdnej rade na ďalšie konanie. Nález nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť doručením môjmu právnemu zástupcovi a Súdnej rade dňa 30.4.2013.

Dňa 19.5.2014 Súdna rada na svojom 15. zasadnutí prerokovala návrh na moje vymenovanie do funkcie sudskej, uznesením č. 261 ma ako kandidáta schválila na vymenovanie do funkcie s pridelením na Okresný súd Prešov, a následne predložila prezidentovi Slovenskej republiky návrh na moje vymenovanie do funkcie sudskej. Prezident Slovenskej republiky ma pri najbližšom menovaní sudskej **dňa 12.6.2014 vymenoval** za

sudcu bez časového obmedzenia. Počas celého tohto obdobia od 2.1.2004 do 12.6.2014 som pritom vykonával funkciu vyšieho súdneho úradníka na Okresnom súde Prešov.

Pre úplnosť možno poukázať aj na to, že v medziobdobí dňa 20. mája 2013 (po právoplatnosti a vykonateľnosti nálezu) Súdna rada prerokovala návrh kandidáta JUDr. Ľubomíry Krišťákovej na vymenovanie do funkcie súdca, a návrh schválila. Návrhom na moje vymenovanie do funkcie súdca sa nezaoberala.

Dňa 20. júna 2013 Súdna rada prerokovala 4 návrhy kandidátov na vymenovanie do funkcie súdca, a všetky schválila. O návrhu na moje vymenovanie do funkcie súdca opäťovne nerokovala.

Dňa 21. júna 2013 bol do programu Súdnej rady zaradený nárez Ústavného súdu v mojej veci. V súvislosti s prerokovaním tohto nálezu Súdna rada schválila a vytvorila komisiu k odôvodňovaniu negatívnych rozhodnutí Súdnej rady v personálnych otázkach, ktorá mala predmetné stanovisko predložiť na rokovanie v lehote dva mesiace. O návrhu na moje vymenovanie do funkcie súdca nerohodovala.

Dňa 18. júla 2013 Súdna rada, napriek chýbajúcemu stanovisku a akýchkolvek záverov k odôvodňovaniu negatívnych rozhodnutí Súdnej rady v personálnych otázkach (predostreté na predchádzajúcom zasadnutí Súdnej rady), prerokovala ďalšie 4 personálne návrhy kandidátov na vymenovanie do funkcie súdca, a všetky schválila. O návrhu na moje vymenovanie do funkcie súdca opäťovne nerokovala.

Dňa 24. septembra 2013 Súdna rada prerokovala ďalších 8 návrhov kandidátov na vymenovanie do funkcie súdca, a všetky schválila. V rovnaký deň Súdna rada následne v ďalšom programe v súvislosti s prípravou stanoviska k odôvodňovaniu negatívnych rozhodnutí Súdnej rady komisiou zriadenou dňa 21. júna 2013 rozhodla, že vzhľadom na skutočnosť, že zasadnutia súdnej rady sú verejné a zverejňované sú aj prerokované materiály, uznesenia a zápisnica z rokovania, nie je potrebné novelizovať rokovací poriadok Súdnej rady.

Dňa 22. októbra 2013 prezident Slovenskej republiky slávnostne menoval k tomuto dňu všetkých vyšie spomínaných a prerokovaných kandidátov na vymenovanie do funkcií súdcov za súdcov všeobecných súdov.

Dňa 29. októbra 2013 Súdna rada Slovenskej republiky prerokovala ďalší návrh kandidáta na vymenovanie do funkcie súdca, a schválila ho. Členovia komisie zriadenej k analýze nálezu Ústavného súdu k mojej stážnosti na tomto rokovanej Súdnej rady verejne prezentovali svoje úvahy s obsahovou i ústavnoprávnou kritikou tohto nálezu. Od jedného z kritikov nálezu Ústavného súdu však zaznelo aj upozornenie na moju údajnú vysokoprávdepodobnú úspešnosť v eventuálnom konaní pred ESLP, ak by Súdna rada rozhodla nerešpektovať nárez Ústavného súdu. Následne Súdna rada hlasovala o návrhu uznesenia: „Kto predmetný nárez nepovažuje za paakt?“, pri ktorom sa 12 zo 16 členov Súdnej rady hlasovania zdržalo, a následne o návrhu uznesenia: „Kto je za to, že predmetný nárez je paakt?“, pri ktorom sa 11 zo 16 členov Súdnej rady hlasovania zdržalo, a žiadny návrh tak nezískal podporu nadpolovičnej väčšiny hlasov členov Súdnej rady. Návrh na moje vymenovanie do funkcie súdca Súdna rada vecne opäťovne neprerokovala, a neurobila tak napokon ani na ďalších jej zasadnutiach až do 19. mája 2014.

Vyššie uvedeným nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, pre ktoré som žiadnym svojim konaním alebo mne známou skutočnosťou majúcou pôvod v mojej osobe nedal príčinu, Súdna rada hrubo porušila moje práva, a až do 19.5.2014 ma diskriminovala. Súdna rada mi týmto, okrem nespornej a doposiaľ úplne nereparovanej nemajetkovej ujmy (spočívajúcej v neočakávanom zásahu do mojich osobnostných práv, v pocitoch neistoty, krivdy a poníženia prejavujúcich sa pochopiteľne negatívne aj v najrôznejších spoločenských vzťahoch vo verejnej i súkromnej sfére poškodeného, v strate možnosti či príležitosti budovať svoj osobný, rodinný či profesný život podľa očakávaných predstáv, materiálne podporovať blízke osoby, či vo vzniku uštipačných otázok a narážok zo strany kolegov, ktorým som musel čeliť – teda všeobecne vo vzniku nepríjemných situácií v osobnom a rodinnom živote, o ktorých s prihliadnutím k obvyklým záujmom a postaveniu možno spoľahlivo dovodiť, že by ich ako vážnu ujmu pocíťoval každý na mieste a v postavení dotknutej osoby), spôsobila aj majetkovú ujmu spočívajúcu minimálne v ušom zisku ako rozdiel medzi príjomom z výkonu štátnozamestnaneckého pomeru vyššieho súdneho úradníka a príjomom z výkonu funkcie súdca za obdobie od 29.6.2010 do 11.6.2014. K tejto škode by pritom, ako to napokon (bez pristúpenia akýchkoľvek nových skutočností) vyplýva aj z neskoršieho pozitívneho rozhodnutia Súdnej rady a môjho vymenovania do funkcie súdca, v prípade riadneho a zákonného postupu Súdnej rady pri obvyklom behu veci zjavne nedošlo.

Podľa § 6 ods. 1 ZoZZŠ ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákoným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa čl. 127 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky zodpovednosť toho, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, za škodu alebo inú ujmu nie je rozhodnutím ústavného súdu dotknutá.

Podľa § 17 ods. 1 ZoZZŠ uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ustálenej súdnej praxe sa pritom ušlým ziskom rozumie ujma spočívajúca v tom, že v dôsledku škodnej udalosti nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ku ktorému by inak s ohľadom na očakávaný pravidelný beh vecí došlo.

Vzhľadom na uvedené si uplatňujem a žiadam o predbežné prerokovanie nároku na **náhradu majetkovej ujmy vo forme ušlého zisku z funkčného platu sudec** (bez paušálnych náhrad) **za obdobie od začiatku júla 2010 do konca mája 2014**, v ktorom som odpracoval plný pracovný fond (nikdy som neboli práceschopný), a ktorý vyčíslujem nasledovne:

Spolu teda od štátu požadujem náhradu škody vo forme ušlého zisku spôsobenej mi Súdnou radou **vo výške 60.910,06 Eur**, a žiadam aby Súdna rada so mnou tento nárok v zmysle ust. § 15 ods. 1 v spojení s ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoZZŠ predbežne prerokovala.

Pre predbežné prerokovanie, kontrolný výpočet a prípadné ďalšie objasnenie nároku som Vám ochotný kedykol'vek na požiadanie poskytnúť ďalšie potrebné informácie, vrátane údajov o mnou vyžívovaných osobách súvisiacich eventuálne s výpočtom čistého platu, prípadne na tento účel navrhujem využiť aj súčinnosť mzdového oddelenia Okresného súdu Prešov. V tejto súvislosti pripomínam, že podľa § 16 ods. 5 ZoZZŠ je Vám ako príslušnému orgánu každý povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu v lehote Vami určenej.

Záverom vyjadrujem presvedčenie a vieru v zmierne urovnanie veci tak, aby sa ujma, vrátane nepríjemností a prípadných ďalších nákladov a trov spojených s jej náhradou ďalej neprehľbovala. V zmysle všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám, a aby prípadná škoda bola čo najmenšia.

S úctou

V Prešove, 27.4.2016

Mgr. Peter Revický